

odat

1484

* Adresse *

CARTE POSTALE

Kunstnälereu
 Nil von Dandel
 Menabogatan 1
 Stockholm
 Sverige

Käre Nisse -
 Kört Du är hemkommen från dina
 Estländska Resor, kan jag inte
 underlåta att sända dig denna kort
 som en välkomsthälsning! Det
 härligare sig visserligen för
 mig att få se dig i Paris 1912
 än att få dig en gång så kort
 avseende. Det har Du ju förstått
 Din målarjävel - Dock må jag
 säga som en lyftling åt Din
 orsakliga skönhet, vilken vid betraktande
 av ditt kort kommer till sin fulla
 rätt.

Lynas t. 10/12

Ally

Kära lilla minna. Ulla!

Här i Tyskland är det inte vanligt
att skriva brev, där man bör dricka,
de vilja icke ges mig något papper
Jag steg af från tåget för tullens
skuld vid en station och pratade
ett tag med Lappa om Dig.

Det var andra från Rotonde också.

I Düsseldorf såg jag ditt porträtt
igen, ett par från Dome tyckte det
var mycket likt. I kväll far jag
till Sverige. Du var så var och vacker
när vi sade adjö. Riktigt röd var jag.

Jag drack champagne med Lappa, ty
han kom mig att tänka på Dig, och jag
älskar Dig, och tänker jämnt på Dig,
och jag vet att du inte glömmes
måladjävulen. Din lilla Nils

Kära Ma!

På detta egenhändigt för-
färdigade **julkort** står att
läsa vad man brukar läsa
silhändigt.

Ja, och i morgon blir
skåne, men denna gång
vet jag ingen adress för
i - kommer dit.

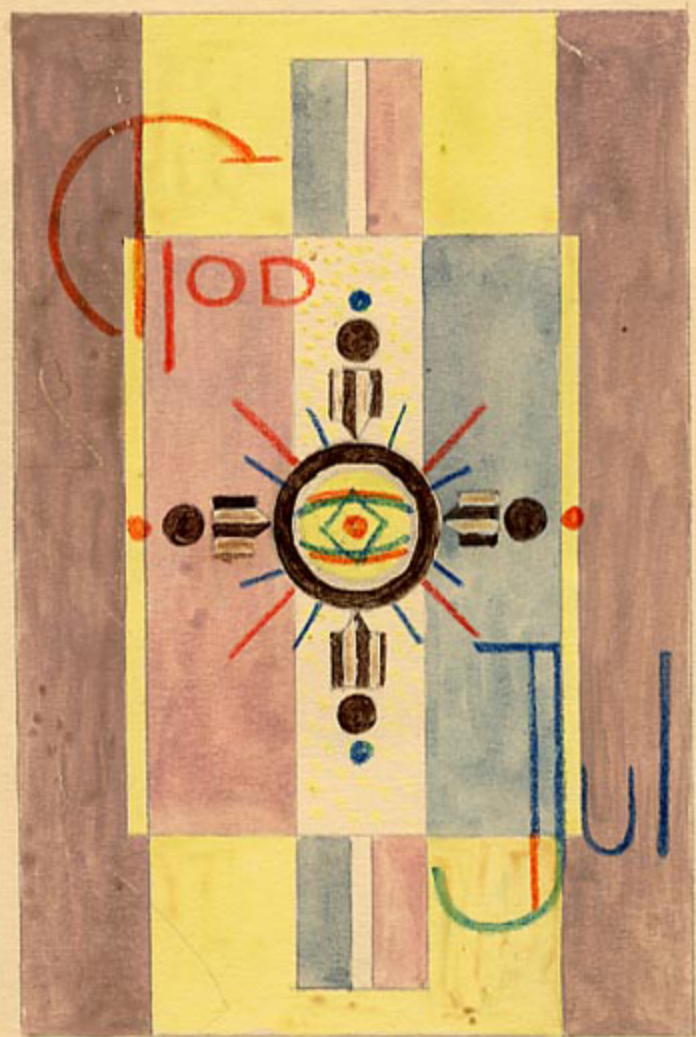
I fjoligår är jag åter
här och slut av **Jan 1932**
är min utställning.

**Res då hit och
Röp en tavla.**

Välkomna Leon och
se vidare vänd!

HES!

Jan
GAN.

Chérie!

Vin Du plöcka i hogs jofullt
 Even i Aules ved Linden 9 efterlönade
 Papper - (brev för Bonnier) samt
 några joks som ligger på din skiv-
 bord - även Shakespeare Collection
 samt i fransk och i Engelsk läro-
 bok - mina blå pyjamas, ej än
 färdiglämnade - så slippur jag gör
 disrupse och Ron bon Ron
 och hämta bakat endera dagen
 och samtidigt enlevera Musse.

Am revoir, chérie -
 jag skriver detta för i fall jag
 inte kommer på era utsvärmningar
 i Afton

Je suis, mon cher Bocaccio,
 avec mes sentiments les plus
 distingués, votre affectueux
 (Bergsgate. 43.) : Le Créol Cheveux Noir
 5. sal.

Koch, Martin

Kära Ulla! 10/II/40

Vi är förvånade några
dagar sedan King Sällskapet
och vilja bända sig en hjärt-
lig hälsning. Martin Koch

F. G. 11 utan på
Anna Sällskapet Solimberg Collin
och vad som

Så som du har en, maggare
ψ som och är ett stycke

I 13.2.1

Från Ulla Biondes

H. Cunnegatan 40

Karad

Hälsingborg

4/8/38

Kuokkala
Villa Golicke

Fy skam, Ulla;

menas mig för att jag glömt dig trots brev och manuslåtten och allmän välvilja, Men här har man inte orkat annat än glömma hela världen i denna jänkla hetta som härjat och huserat i över en månad redan. Skrev knappast 100 rader under hela tiden, bara satt och låg i lättnad och kände hur sprit- och andra storstadsminnen så sakteligen flöt ur en in i sanden. Kom hit före Johanne och tänker fortsätta till medlet av september; Leena och Silja har också vistats här med reser morgon kväll. Jävla bra ort med vin&lkasino i skydd av Kronstads kanoner.

Tänker att du redan kuskat ditt manus till Svedlin, men jag ögnar bra gärna genom det ändå - tex i korr om ej annars. En författare har ju bara två ögon och sina egenmäna - säger inte kära - inbillningar. Det där med ta&buschen tyckte jag ej illa om, och också eljes tror jag du skriver dina bästa böcker i detta nu. Passar det dig, förse mig alltså med lektören!

Detta är avstjälplingsplatsen för Östern^o och västerns reser: en förfallen idyll mot havets starka bakgrund. Från denna grund steg Södergrans dikt mot skyarna, och att den fick sådana hugskottsformer och färgpraktbilder begriper man här i detta allit möjligt-myller; i denna friska förruttelse. -

Min maskin är gammal och grå och går sina egna vägar - skriften blir därrefter. Men den har tjänt mig troget i över 10 år och ska få arbeta tills den slocknar. Nu kvittrar den glatt till dig, liksom

Oppe Newberry, Bered
Helsingfors 7. XII. 42.

Kära Ulla! Det var bedärande lyggligt av Dig att göra den bevärliga
resan hit. Din besök var en riktig glanspunkt i vårt stillsammas
och ensliga liv - skada att det inte kunde bli längre. Men ändå
tack att Du reste dit, ty degen längre brest här ut en fruktansvärd
snöstorm så att all trafik var spärnad i två dygn, vi var all-
deles isolerade från hela världen. Roligt var det att ha Dig här och
att höra en bögare vid Folke Ulfsons Strökelidsbrunn, som för resten
brinner också nu. Den stora balsagnen är nog väl kändning i detta
västra klimatet.

Nu är vår leiv smärningom hemmet igen, hälsar honom
lidligt från Hanna och mig

Jag har ingenting att berättaja, ville bara uttrycka min
förned om Ditt besök och om att Du kom lyckligt hem
utan fara. Just nu bröde sig att den lygglige Thure Svedlin
en dag hade blivit drabbad av bytlingen på Hfors station
och för först mita fyra timmar i finkam innan blev klar.
Så att glöm nu inte en annan gång passet.

Tack och hej!

Gamla vänner

Bered.

Hanna sticker famnen full med hälsningar.

Kära Krigsödlan, vilddjursklimatet fortsätter, vi har 20 a 30 grader var eviga dag och i månader. Men hur har ni det, arma stackare? Om man skulle få ge vissa imbeciller och rövare i världen, t.ex. Roosevelt och Stalin en spark i rövefn skulle det kännas som en lättnad, ty utan bara Amerikas inblandning hade det väl varit slut det här eländet. Jag har nyss med möda skrivit ett brev till mamma, ty det är verkligen ansträngande. Ty vad ska man skriva om? Det ^{är} härskar den vanliga orörligheten sedan man föddes. Hopplöst och vandra på att jag blir utled. Sen kan du säga vad du vill om mitt "ansvarlösa ungdomsliv" som du i grund och botten avundas mig. Och det har du skäl till - ty den här senare delen i det här bråkiga hörnet under de sista åren var nog ingenting att sträcka armarna efter. Ett uträkigare land finns inte, det är inte för människor utan för djur det. Låt oss fara till månen eller vart fan som helst när kriget tar slut!

Mon enfant, ma soeur
 songe à la docteur
 d'aller là-bas vivre ensemble!

---- Là-bas tout n'est qu'ordre et beauté
 Lux, calme, volupté

skriver Baudelaire, som jag ofta läser.

Idag ringde Alix och bad mig komma och dricka kaffe. Hon fyller år och Evi är där. Emme ringde också och inviterade mig komma med i Bémis bil, ty han ämnar överraska henne med blommor. Nå, man kan ju fara dit, i synnerhet som det är bara 15 grader kallt idag. Alma var här en stund igår kväll och vi hade skön brasa och drack te med potatisbulla. Annars ingenting nytt härifrån att förkälja. Jo, hallen blir bara kallare och byggmästaren är ett F / R och arkitekten absolut talanglös, med dessa draghål. Det går i södern men inte i vilddjurslandet Finland. Kom snart hem och sköt om dig- och mätte du klara dig för bomber!

Din

Ulla

Kära Christer Kihlman,

Jag vill endast säga dig att jag särskilt sätter värde på att den förstakelsefulla och positiva recensionen i N.P. kom från ett så ungdomligt håll som ditt. Den ligger som en brygga över generationer, ty trots att åren och livet märker ens yttre varelse behöver man därför ju inte nödvändigtvis bli en gammal förtorkad murkla i sitt inre, fastlåst i dogmer och fördomar.

Det var också uppsmuntrande för mig att du la märke till min livsinställning, ofta tolkad som ytlighet. Av neuroser har jag sett och upplevat alltför mycket för att ha självmedlidande då jag åker in i deprimerade tillstånd. Räcker man djävulen ett finger vet man aldrig varthän det bär. Därvidlag har jag ofantligt mycket att tacka V. Ekelund. "et finns väl ingen i svensk litteratur som så ihärdigt kämpat mot sina demoner och affekter som han, naturligtvis på grund av sitt eget olycksaliga temperament.

Här därför 40-talistens ^{nya} "upptäkte" ångesten och frenetiskt började skriva om sitt betryck (rökande camel och drickande skta kaffe) stoppade jag ~~skrivit~~ min gamla pipa med preparerade körsbärsblad och skrev Lustjakten. Léon var sen ett par år vid yttersta fronten och ryssen bollade oupphörligt på Lovisa, de trodde visst att stan var befäst. I stället för att skriva om vårt betryck samlade jag ihop ett knippe lustiga historier från min bohemtid, en tidsepok som jag visste var definitivt slut. Naturligtvis verkade det förb. ytligt och boken avfärdades i Sverige som eskapism. Och så skällde de förstås att det inte var konstprosa I sådan bok! Men här togs Lustjakten begärligt avkoppling. Yrje Hirn, gammal och förfaren i livets konst, kom vid en middag fram och sa hur mycket han tyckte om boken. Den anses som strunt, sa jag. De förstår den inte, svarade H.

Vad pappa Ville beträffar har du alldeles rätt.

När jag beslöt mig för att skriva boken trodde jag att jag för längesen överbunnit alla rancuner. Det var lögn. När jag började riva upp i det förflutna och tänkte på hur annorlunda både vår barndom och framför allt min mors liv kunde ha gestaltat sig, om gubben varit lite mänskligare, steg bitterheten upp i mig. Rädd att göra honom till en pajas ville jag inte heller låta honom uppträda alltför direkt i flera små scener. Jag tyckte att de två breven var allt som behövdes för att fullborda bilden av pappa Ville. Det var roligt att du observerade dem. Jag är själv nöjd med dessa brev och vet att jag därmed lyckats återskapa den där "likgiltiga faderligheten" som du så träffande uttrycker det.

Tack och handslag

